

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România

Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

15 februarie 2023

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ședința din 15 februarie 2023, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, a decis:

1. Cu unanimitate de voturi:

- **A admis** obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că dispozițiile art.14 alin.(1) și (4), art.21 alin.(1), art.30 alin.(1), art.72 lit.f), art.73 și art.74 alin.(1)-(3) din Legea acvaculturii sunt neconstituționale.

- **A respins, ca neîntemeiată**, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.4 alin.(2) lit.a), c), h) și i), art.13 alin.(1), art.15 alin.(1), art.17, art.18 alin.(1), art.19, art.24 alin.(2), art.26, art.30 alin.(2), art.38 alin.(4), art.44, art.57 și art.77 din Legea acvaculturii, precum și legea, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, cu privire la soluția de neconstituționalitate, Curtea a observat că art.14 alin.(4) din lege dispune trecerea terenurilor din domeniul public al statului pe care se află amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora, aflate în administrarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură (ANPA), în domeniul privat al statului. Or, o asemenea operațiune juridică nu poate fi realizată printr-un act de reglementare primară. În consecință, Curtea a reținut încălcarea principiului separației puterilor în stat, a competenței Guvernului și a regimului proprietății publice, prevăzute de art.1 alin.(4), art.108 alin.(1) și art.136 din Constituție.

Cu privire la procedura concesiunii terenului aflat în administrarea ANPA ce intră sub incidența legii analizate, Curtea a statuat că prevederile art.14 alin.(1) din lege

încalcă art.1 alin.(5) din Constituție, întrucât nu stabilesc criteriile în funcție de care se evaluează oportunitatea concesiunii și nici modul în care se evaluează acțiunile deținute „*la respectiva societate*”.

Art.21 alin.(1) din lege încalcă art.1 alin.(5) din Constituție, întrucât cuprinde o formulare improprie, respectiv că „*dividendele (...) sunt neimpozabile pe durata executării contractului de vânzare*” în condițiile în care acest contract nu este unul cu executare succesivă în timp.

Curtea a mai constatat că reglementarea vânzării directe a terenurilor din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora prevăzută de art.30 alin.(1) din lege nu se realizează potrivit dreptului comun, or, potrivit normelor de tehnică legislativă, într-o asemenea situație trebuia folosită în cuprinsul textului expresia „*prin derogare de la*”; mai mult, reglementarea analizată, deși prevede obligația cumpărătorului de a menține activitatea de acvacultură pe terenul cumpărat, nu stabilește perioada pe care incumbă această obligație.

De asemenea, Curtea a observat că art.72 lit.f) și art.73 din lege, deși definesc în mod clar fapta ce reprezintă contravenție sau infracțiune, nu realizează o delimitare conceptuală între cele două regimuri juridice pe care fapta ilicită le atrage, ceea ce duce la o confuziune inadmisibilă între acestea, încalcându-se art.1 alin.(5) din Constituție.

Art.74 alin.(1)-(3) din lege încalcă art.1 alin.(5) din Constituție, întrucât reglementează în mod confuz problema bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții/ infracțiuni și nu realizează o delimitare clară între măsurile de confiscare și cele asigurătorii din domeniul dreptului penal.

2. Cu unanimitate de voturi:

- **A admis** obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că dispozițiile art.I din Legea pentru modificarea art.8 alin.(1) lit.a) din Legea cetățeniei române nr.21/1991 sunt neconstituționale.

- **A respins, ca neîntemeiată**, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.II din Legea pentru modificarea art.8 alin.(1) lit.a) din Legea cetățeniei române nr.21/1991 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, cu privire la soluția de neconstituționalitate, Curtea a reținut că dispozițiile art.I din Legea pentru modificarea art. 8 alin.(1) lit. a) din Legea cetățeniei

române nr.21/199 nu oferă suficiente repere pentru ca destinatarii normelor – autoritățile competente în domeniul cetățeniei – să le poată aplica, sub aspectul calculului termenului de 10 ani. Sintagma „*este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei*” din cuprinsul art.I din legea criticată este lipsită de claritate și previzibilitate, întrucât din cuprinsul legii criticate, nu reiese dacă această perioadă de 10 ani trebuie să fie una neîntreruptă sau nu, mai ales prin raportare la dispozițiile art.8 alin.(3) din Legea nr.21/1991 care face trimitere la lit.a) a alin.(1), fără a distinge cu privire la vreo ipoteză din cele reglementate. Totodată, Curtea a constatat că lipsa de claritate și previzibilitate a art.I din legea supusă controlului de constituționalitate determină și nesocotirea principiilor constituționale ale cetățeniei consacrate de art.5 alin.(1) din Legea fundamentală, potrivit cărora cetățenia română se dobândește, se păstrează sau se pierde în condițiile prevăzute de legea organică.

3. Cu unanimitate de voturi, a **admis** obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.160/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, precum și pentru completarea art.25 alin.(1) din Legea concurenței nr.21/1996 este neconstituțională.

În esență, Curtea a reținut că intervenția Parlamentului în cadrul procedurii de reexaminare a legii solicitată de Președintele României s-a făcut cu depășirea limitelor cererii de reexaminare, iar soluția legislativă pentru care Parlamentul a optat denotă o nouă voință politică, exprimând o altă viziune decât cea cuprinsă în legea adoptată inițial. O astfel de situație echivalează cu crearea *de novo* a unei dispoziții legale, într-o modalitate care eludează cadrul constituțional, fiind sustrasă mecanismelor democratice care asigură, în spiritul art.1 alin.(4) din Legea fundamentală, separația puterilor în stat, dar și echilibrul și controlul reciproc, prin nesocotirea dispozițiilor art.77 alin.(2) din Legea fundamentală care conferă Președintelui României dreptul de a solicita reexaminarea legii transmisă spre promulgare.

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

II. În aceeași ședință, Curtea Constituțională **a amânat**, pentru data de **28 februarie 2023**, obiecțiile de neconstituționalitate a Legii privind securitatea și apărarea cibernetică a României, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, obiecții formulate de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și neafiliați și, respectiv, Avocatul Poporului.

**Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**